

SALVAȚI EPIGRAMA!

Recent am fost categorisit ca infatuat în rândul epigramaștilor, ba mai mult că m-aș considera un "tribun" al epigramei prin faptul că îndrăznesc să comentez unele catrene de-a dreptul stupide care nu respectă nicio regulă a epigramei moderne de la Cincinat încioace. Nimic mai neadevărat.

Epigrama în catren este prea scurtă ca să ne batem joc de ea. Unii catreniști ieftini încă scriu fără a respecta prozodia și topica unui catren epigramatic. Folosesc vulgarități, banalități sau truisme ridicate de ei la rang de poantă. Ba mai mult, se ofuschează dacă îndrăzneți să-i critici. Astfel de indivizi (autodenumiți catreniști) se ridică vehement împotriva criticii și a criticilor, deși de multe ori trebuie să le citești un catren de cinci ori pentru a înțelege ceva din ce vor să insinueze.

Regulile de păstrarea ritmului, rimei, a metricii, a logicii, topica, evitarea asonantelor și cacofoniilor sunt obligatorii. Făcând o critică la ce scrie, un anumit "confrate", acesta în loc să își apere opera criticată cu niște argumente, a zis că de fapt eu scriu (citez) platitudini. De acord, dar vreau argumente.

La fel se întâmplă pe Facebook în GRUPUL EPIGRAMISTILOR. Apar nume noi și asta e bine, dar cu aceleași epigrame specifice secolului XIX. Este greu să atingem perfecțiunea în domeniul cu pricina, dar îmbunătățiri avem obligația să aducem. În memoria lui Păstorel nu avem dreptul la bagatelizarea epigramei.

Și ar mai fi multe de spus.

P. S. Respectivului "confrate" îi aduc la cunoștință că există un DEX care nu ocolește nici definiția epigramei. Iată-o: EPIGRĂMĂ s. f. ... specie de poezie scurtă, cu caracter satirizant, care se sfârșește printr-o poantă ironică, mușcatoare, la adresa unui personaj, a unui fapt etc. (< fr. épigramme, lat. epigramma).

Nicolae Bunduri